

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul culturii

Având în vedere dificultățile cu care se confruntă operatorii culturali care desfășoară programe, proiecte și acțiuni culturale finanțate din fonduri publice, ca urmare a necorelării actelor normative cu aplicare generală în domeniul bugetar cu cele cu caracter special și cu principiile de organizare și desfășurare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale,

Având în vedere lipsa cadrului legal specific pentru situațiile în care programele, proiectele și acțiunile culturale reclamă recurgerea la instrumente care sunt imprevizibile prin însăși natura domeniului, presupunând deopotrivă o maximă celeritate, și, în mod corespondent, prerogative care să poată fi articulate în mod flexibil și în concordanță cu specificul activității culturale,

Totodată, observând că necorelările normative au adus atingere actului cultural pe plan național, fie prin blocaje instituționale, fie prin imposibilitatea desfășurării corespunzătoare a unor programe, proiecte și acțiuni culturale de anvergură națională ori în cadrul unor parteneriate culturale internaționale, fapt care, dacă ar rămâne necorectat, ar continua să producă pe termen mediu și lung prejudicii materiale și de imagine pentru România,

Având în vedere că lipsa explicitării unor situații de strictă aplicare domeniului cultural a condus la interpretări neunitare, străine de natura și de specificul domeniului cultural, generând înmulțirea situațiilor litigioase,

Văzând că subzistă în situația normativă actuală dispoziții care, fără o clarificare, obligă operatorii culturali la adoptarea unei conduite culpabile, indiferent de măsura pentru care optează, realitate a cărei existență nu poate continua,

Văzând că actele normative specifice datează de nouă, respectiv 18 ani, reglementările cuprinse în acestea nemăfiind suficiente și adaptate pentru realitățile din domeniul cultural,

Constatându-se că păstrarea unor prevederi legale neclare și contradictorii în privința organizării și desfășurării programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, este de natură să reducă interesul și inițiativa operatorilor și a instituțiilor publice de cultură cu privire la dezvoltarea acestor programe, ceea ce generează scăderea ofertei culturale în ansamblul ei,

Ținând cont de faptul că, în lipsa acestor măsuri legislative luate în regim de urgență există pericolul păstrării blocajului la nivelul instituțiilor publice de cultură, a căror persistență afectează accesul la cultură,

Neadoptarea măsurilor propuse prin ordonanța de urgență va genera efecte negative, concretizate în subfinanțarea actului cultural și în lipsa de eficiență a unor mecanisme administrative de la nivelul instituțiilor de spectacole și de concerte,

Interesul general vizează asigurarea accesului la actul de cultură, drept consacrat de Constituție, nerespectarea lui impunând o abordare normativă care să ia în considerare principiile de organizare a activității culturale în congruență cu practica la nivel european.

În considerarea faptului că aspectele mai sus-menționate constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunându-se adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art.I. Ordonanța Guvernului nr. 51 din 11 august 1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, publicată în Monitorul Oficial cu numărul 296 din data de 13 august 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifica si se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alin. (2), după lit. l) se introduce o nouă literă, litera m), cu următorul cuprins:

"m) participant la programul/ proiectul/ acțiunea culturală – orice persoană care desfășoară o activitate în cadrul sau în beneficiul programului/proiectului/acțiunii culturale, cu titlu oneros sau gratuit, indiferent de statutul său, care poate fi, dar fără a se limita la acestea: salariat, colaborator persoană fizică sau colaborator persoană fizică autorizată, delegat/ detașat/ salariat/ angajat al altei entități decât cea care organizează programul/ proiectul/ acțiunea culturală."

2. La articolul 1¹, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

"d) neretroactivitatea - excluderea posibilității destinării fondurilor nerambursabile unei activități a cărei executare a fost deja începută sau finalizată la data încheierii contractului de finanțare, cu excepția fondurilor financiare cheltuite de beneficiar pentru continuarea programului, în limita plafonului de cofinanțare solicitat;"

3.La articolul 4, alin. (1), lit. e) și lit.f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

"e) cheltuieli de masă ale participanților și/sau invitaților, în limita unui quantum zilnic pe participant/invitat de 6% din quantumul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată;

f) diurnă pentru participanți, în aceleași condiții precum cele stabilite pentru salariații instituțiilor publice;"

4. La articolul 4 alin. (1), după lit. g) se introduce o nouă literă, litera h), având următorul cuprins

"h) cheltuieli de protocol și reprezentare, în limita unui quantum pe participant de 4% din quantumul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată."

5.La articolul 29¹ partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

"**Art.29¹** Categoriile de cheltuieli prevăzute la art. 4 alin. (1) pot fi acoperite și în cazul:"

6. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.31

(1) Dispozițiile din actele normative referitoare la stabilirea acțiunilor și a categoriilor de cheltuieli, a criteriilor, a prevederilor și a limitelor pentru efectuarea de plăți în avans din fonduri publice nu sunt aplicabile programelor, proiectelor și acțiunilor culturale

(2) Activitatea desfășurată de colaboratori în cadrul ori în beneficiul programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, indiferent de durata colaborării, nu poate fi reconsiderată ca activitate dependentă în conformitate cu prevederile Codului fiscal.

(3) Cheltuielile care se efectuează din titlul de cheltuieli „Bunuri și servicii”, cu excepția bunurilor de natura obiectelor de inventar, și care sunt destinate organizării și/sau desfășurării programelor/ proiectelor/ acțiunilor culturale, se prevăd în bugetele instituțiilor/ autorităților publice organizatoare la articolul bugetar „20.30.30” .

(4) Prevederile alin.(1)-(3) se aplică programelor, proiectelor și acțiunilor culturale finanțate în condițiile prezentei ordonanțe, precum și celor prevăzute la art. 29¹.”

Art.II Ordonanța Guvernului nr. 21 din 31 ianuarie 2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic, publicată în Monitorul Oficial cu numărul 82 din data de 2 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1.La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Funcționarea instituțiilor de spectacole sau concerte se asigură de către personalul artistic, tehnic și administrativ, care își desfășoară activitatea în baza contractelor individuale de muncă, a celor încheiate potrivit prevederilor legale privind dreptul de autor și drepturile conexe sau în baza unor contracte reglementate de Codul civil.”

2.La articolul 12, după alineatul (1) se introduce un alineat nou, alin (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În toate cazurile, activitățile desfășurate în temeiul contractelor încheiate potrivit prevederilor legale privind dreptul de autor și drepturile conexe sau în baza contractelor reglementate de Codul civil, indiferent de durata acestora, nu pot fi reconsiderate ca activități dependente potrivit Codului fiscal.”

3.La articolul 12, alin. (3) se abrogă.

4.La articolul 12, alin. (4) se modifică și va avea următorul cuprins

„(4) Pe durata stagiunii, personalul artistic de specialitate angajat în instituții de spectacole sau concerte poate încheia contracte conform prevederilor legale privind dreptul de autor și drepturile conexe, numai cu acordul conducerii instituției.”

5. La art. 12, după alin. 4) se introduc două noi alineate, alineatele (4¹) și (4²) cu următorul cuprins:

„(4¹) Acordul prevăzut la alin. (4) poate fi dat într-una dintre următoarele modalități:

- a) fără păstrarea drepturilor salariale ale angajatului pe perioada colaborării, caz în care părțile decid suspendarea contractului individual de muncă prin acordul părților;
- b) cu păstrarea drepturilor salariale ale angajatului pe perioada colaborării, dacă aceasta nu afectează executarea obligațiilor profesionale ale salariatului din perioada respectivă.

(4²) Personalul instituțiilor de spectacole sau concerte poate cumula funcții în cadrul altor instituții sau companii de spectacole sau concerte, numai cu acordul conducerii instituției.”

6. La art. 13, alineatele (1), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins

„(1) Pentru personalul instituțiilor de spectacole sau concerte, contractele individuale de muncă se pot încheia:

a) pe durată determinată, inclusiv pe stagiune ori pe producție artistică, în conformitate cu prevederile art. 82 alin. (1), respectiv art. 83 lit. h) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) pe perioadă nedeterminată;

.....

(4) Datorită specificului activității, încheierea contractelor individuale de muncă pe durată determinată se poate face prin derogare de la prevederile art. 82 alin. (3), (4) și (5) și ale art. 84 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Contractele individuale de muncă încheiate pe durată nedeterminată pot fi modificate, prin acordul părților, în contracte pe durată determinată.”

7. Art. 16 alin. (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru asigurarea mobilității artiștilor, instituțiile de spectacole sau concerte pot să prevadă în bugetele lor fonduri destinate construirii/amenajării/achiziționării unor locuințe de serviciu.”

8. După articolul 16 se introduce un articol nou 16¹, cu următorul cuprins:

„Art. 16¹

(1) Pentru desfășurarea, în cadrul instituției angajatoare, a altor activități decât cele care fac obiectul propriilor contracte individuale de muncă, salariații din cadrul instituțiilor de spectacole sau concerte pot fi remunerați în temeiul unor contracte

încheiate potrivit prevederilor legale privind dreptul de autor și drepturile conexe sau, după caz, în baza unor contracte reglementate de Codul civil, indiferent de durata respectivelor activități.

(2) Pentru participarea la gale, festivaluri, turnee ori alte asemenea proiecte, salariații pot fi remunerați în temeiul unor contracte încheiate potrivit prevederilor legale privind dreptul de autor și drepturile conexe sau, după caz, în baza unor contracte reglementate de Codul civil.

(3) Remunerațiile prevăzute la alin. (2) se pot plăti persoanelor participante într-una din următoarele forme:

- a) de către instituția de spectacole sau concerte trimitătoare, din veniturile proprii, obținute de la organizatorul respectivului proiect;
- b) de către organizatorul respectivului proiect.

(4) Plata remunerațiilor prevăzute la alin. (1)-(3) nu afectează acordarea drepturilor salariale ale persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2)."

9. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

"**Art.22.**Obligațiile de plată ale instituțiilor de spectacole sau concerte, rezultate din contractele încheiate conform prevederilor art. 12 alin. (1¹), se consideră cheltuieli aferente producțiilor artistice și se prevăd în bugetul de venituri și cheltuieli al instituției."

DACIAN JULIEN CIOLOȘ
PRIM-MINISTRU

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea si completarea unor acte normative în domeniul culturii

Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ

1.Descrierea situației actuale	Facilitarea formelor de acces la fondurile publice, cât și asigurarea capacității de funcționare normală a instituțiilor din domeniul culturii sunt obiective principale în susținerea culturii. Finanțarea proiectelor culturale printr-un sistem concurențial și transparent asigură respectarea principiului constituțional referitor la accesul la cultură. La fel, asigurarea eficienței instituțiilor de cultură în general și a celor de spectacole și concerte în special este în măsură să crească gradul de acces la actul de cultură. În prezent, sistemul de finanțare nerambursabilă a proiectelor culturale este reglementat de OG 51/1998. În perioada scursă de la adoptarea acestui act realitățile sociale și juridice legate de finanțarea actului de cultură au suferit schimbări. Actele normative incidente cuprind formulări echivoce care au dus la interpretări din cele mai străine de spiritul activității reglementate, precum și norme care nu mai corespund realităților actuale. La ora actuală, instituțiile publice de spectacole și concerte se confruntă cu blocaje instituționale care afectează pe termen lung modul de funcționare al acestora, precum și calitatea ofertei culturale. Neadoptarea măsurilor propuse prin ordonanță de urgență va genera efecte negative, concretizate în subfinanțarea actului cultural și în lipsa de eficiență a unor mecanisme administrative de la nivelul instituțiilor de spectacole și de concerte. Categoriile de cheltuieli care pot fi acoperite cu ocazia programelor, proiectelor și acțiunilor culturale sunt reglementate prin art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de
--------------------------------	---

finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale.

Pentru că actul normativ menționat se referă în principal la finanțarea nerambursabilă a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, în procedul de punere în aplicare s-au evidențiat mai multe interpretări, iar potrivit unora se apreciază, în mod eronat, că respectivele categorii de cheltuieli nu pot fi acoperite cu ocazia programelor, proiectelor și acțiunilor culturale pe care instituțiile de cultură le desfășoară în cadrul activității lor curente, ca de pildă în cadrul programului minimal sau pentru alte proiecte curente în afara programului minimal, deoarece pentru acestea nu au obținut finanțări nerambursabile.

Deși art. 29¹ din ordonanță menționează că dispozițiile art. 4 alin. (1) se aplică și programelor autorităților finanțatoare, celor ale instituțiilor publice din subordinea acestor autorități, celor din cadrul programului prioritar etc., practica aplicării acestui act normativ a arătat că formularea art. 29¹ este insuficientă. Această situație, coroborată cu faptul că legislația care reglementează activitatea curentă a instituțiilor de spectacole, anume Ordonanța Guvernului nr. 21/2007, nu specifică ce tipuri de cheltuieli poate angaja instituția pentru programele sale culturale, generează fie blocaje în utilizarea fondurilor existente, fie soluții care își găsesc acoperire în lege, dar care sunt semnificativ mai consumatoare de resurse (ex.: includerea cheltuielilor de transport, cazare sau diurnă în onorariu), ajungându-se astfel la consecințe contrare scopului utilizării judicioase a fondurilor publice.

În mod similar, prevederea art. 31 din actul normativ poate fi interpretată restrictiv, în sensul că principiile derogatorii ale efectuării plăților în avans s-ar aplica doar pentru programele/proiectele/acțiunile desfășurate din finanțarea nerambursabilă, fără a se ține cont că și în cazul activității curente a instituțiilor de cultură sunt situații când se impune efectuarea de plăți în avans după alte principii decât cele ale sistemului bugetar în ansamblul său.

Un alt neajuns îl constituie reglementarea acordării diurnei, textul normei, aflat în Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 la art. 4 alin. (1) lit. f), dispunând că aceasta va fi „acordată în condițiile legii”. Această normă de trimitere este adesea interpretată restrictiv, în sensul că diurna va fi acordată doar acolo și astfel cum legea prevede, desprinzându-se de aici concluzia că ea poate fi acordată doar salariaților, ceea ce contravine naturii proiectelor culturale, care se desfășoară în ultimii ani adesea cu colaboratori. Onorariul/remunerația colaboratorilor reprezintă o contraprestație bănească pentru serviciul prestat, și e nefiresc și injust să fie lipsit colaboratorul, în cazul deplasărilor, de indemnizația de deplasare aferentă în aceleași condiții ca participantul-salariat, deoarece deplasarea se face în beneficiul proiectului cultural. Totodată, este nefiresc a se suplimenta onorariul/remunerația cu contravaloarea diurnei, căci prin aceasta se ajunge la impozitarea diurnei respective, ceea ce generează cheltuieli nejustificate, diurna nereprezentând un venit impozabil, ci o compensare a cheltuielilor

suplimentare ale colaboratorului cu ocazia deplasării – indiferent de statutul său juridic față de organizatorul proiectului cultural.

Totodată, în practică au fost întâlnite neajunsuri ale faptului că actul normativ nu statuează asupra unui quantum maxim al cheltuielilor zilnice de masă. Deși din aceasta se poate deduce că stabilirea acestui quantum se lasă la aprecierea organizatorului, au fost întâlnite situații în care s-a apreciat în mod greșit că aceste cheltuieli zilnice de masă nu pot fi superioare celor care s-ar naște dacă s-ar acorda diurnă. Pentru a evita orice riscuri de interpretare neunitară și chiar contradictorie, se impune clarificarea prevederilor referitoare la diurna.

De asemenea, nu este prevăzută în actul normativ posibilitatea efectuării de cheltuieli în scop de protocol și reprezentare aferente programelor/proiectelor/acțiunilor culturale, în condițiile în care nici norma generală, anume Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice nu cuprinde normative specifice domeniului cultural, care are și o importantă funcție de reprezentare, mai cu seamă în relațiile culturale internaționale.

Un alt aspect care necesită a fi corectat se referă la statutul fiscal al colaboratorilor și al altor prestatori din instituțiile de spectacole. Cu toate că în legea specială, anume Ordonanța Guvernului nr. 21/2007, este prevăzută în mod expres posibilitatea de a se folosi colaboratori, prestatori în temeiul Codului Civil (pentru cei care nu sunt titulari de drepturi de autor/drepturi conexe) în practică au existat unele interpretări care au generat litigii cu privire la interpretarea acestor prestații ca fiind activități „dependente” în sens fiscal. Pentru aceasta, este necesară clarificarea statutului fiscal al colaboratorilor la programele/proiectele/acțiunile culturale, în sensul exceptării acestor activități de la posibilitatea recalificării lor ca fiind activități dependente din punct de vedere fiscal.

În urma modificării legislației fiscale și a interpretării restrictive a legii generale, s-a constatat că Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 care nu detaliază diversele forme de raport contractual în care o instituție publică se poate afla cu participanții la programul/proiectul/acțiunea culturală, motiv pentru care se impune explicitarea termenului de *participant*, în acord cu practicile ultimilor ani.

Modificarea normelor de organizare bugetară începând cu 2015 a adus instituțiile publice de spectacole în situația complicată de a nu putea transfera sume aferente proiectelor culturale de la un articol bugetar la altul, decât cu aprobarea ordonatorului principal de credite. Această rigidizare îngreunează activitatea în ansamblul ei, dar și relațiile contractuale cu instituții din alte state. Deși au aceeași destinație – pentru proiecte artistice

ale instituției – fondurile respective se înregistrează în articole bugetare distincte după natura lor, or pentru proiectele artistice este imposibil de previzionat aceste cheltuieli în funcție de o atât de exactă repartizare, unde cheltuieli uneori chiar cu natură apropiată sunt tratate diferit. Din aceste motive, e necesară stabilirea unei reguli distincte cu privire la cheltuielile din titlul de cheltuieli "bunuri și servicii,, aferente proiectelor culturale.

Actul normativ actual cuprinde formulări echivoce care au dus la interpretări dintre cele mai străine de spiritul activității reglementate, precum și norme care nu mai corespund realităților actuale.

Formularea art. 12 alin. (1) consacră, de pildă, principiul potrivit căruia activitatea instituțiilor trebuie să se desfășoare „de regulă“, deci în principal cu salariați, de unde rezultă că legiuitorul ar dori să prevaleze instituția contractului individual de muncă în fața angajării cu alte tipuri de contracte.

În acest context, trebuie clarificat cadrul normativ, astfel încât acesta să fie adaptat specificului activității instituțiilor de spectacole și concerte, unde necesarul de artiști, specialiști și profesioniști este calibrat în funcție de natura fiecărui proiect artistic și nu poate și limitat la segmentul personalului angajat. Aceste interpretări, permise de textul de lege aflat în vigoare, sunt în contradicție cu specificul domeniului culturii și cu practica internațională în domeniu.

Actul normativ nu statuează asupra caracterului derogatoriu din punct de vedere fiscal al veniturilor colaboratorilor acestor instituții, motiv pentru care au fost posibile interpretări dintre cele mai stranie privind caracterul de regularitate ori caracterul ocazional al unor activități, cu nesocotirea specificului activităților din zona artelor spectacolului, care sunt activități independente, dar cu executare succesivă, ori de câte ori se susține un anumit spectacol.

De asemenea, la art. 12 alin. (4) actul normativ cuprinde o dispoziție excesivă atunci când condiționează colaborarea unui salariat cu o instituție terță de acordul consiliului administrativ al angajatorului. Această dispoziție nu poate fi aplicată în practică, deoarece colaborările unor artiști cu alte instituții se realizează uneori săptămânal. Dacă s-ar aplica prevederea, aceasta generează un efort incommensurabil de timp și resurse, în cazul în care consiliile administrative s-ar reuni săptămânal pentru a consimți la aceste colaborări, mai ales dacă autoritatea, ai cărei reprezentanți sunt membri ai consiliului administrativ, își are sediul în alt oraș decât instituția de spectacole. Din această cauză, toate colaborările pentru care în mod real nu se pot întruni consiliile administrative ori de câte ori e necesar, pot fi oricând considerate nelegale. În fond, având în vedere practica instituțiilor de spectacole, se poate lesne observa că prevederea legală actuală este greoaie, inaplicabilă și în vădită disproporție cu interesul ce se cere apărut,

	anume acela ca prin colaborări să nu se afecteze activitatea instituției angajatoare. Or, acest interes este unul privind organizarea activității curente, prin urmare trebuie să constituie un atribut al managementului, și nicidecum al unui organism colegial de conducere. Cu privire la aceste colaborări, au existat situații în care organe cu atribuții de control au considerat că, pentru perioada colaborării angajatului cu o instituție terță, nu există temei pentru ca respectivul angajat să dobândească și salariu de la angajator. Astfel de interpretări constituie precedente cu potențial litigios, față de însăși ideea de colaborare a artiștilor cu diverse instituții și față de dreptul de exercitare a profesiei, reprezentând o ipoteză care, necorectată, poate afecta mobilitatea și creativitatea domeniului artistic în ansamblul său. La art. 13 din OG 21/2007, actuala normă consacră – prin sintagma „de regulă” – preferința legiuitorului față de angajarea cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, realitate care nu mai corespunde necesităților actuale. De asemenea, norma este echivocă, neputându-se evalua în ce anume constă regula și în care situații „de excepție” ar putea fi încheiate contracte pe perioadă determinată. Articolul 16 cuprinde la alin. (1) o prevedere care permite instituțiilor să aloce fonduri pentru construirea și amenajarea de locuințe de serviciu, omițând ipoteza, mult mai probabilă, ca respectivele instituții să poată achiziționa astfel de locuințe.
2. Schimbări preconizate	Modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, urmărind în principal: - clarificarea cheltuielilor care pot fi acoperite la desfășurarea programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, inclusiv dacă acestea sunt organizate în cadrul activității curente a instituției de spectacole - eliminarea unor previziuni imposibil de realizat în domeniul achizițiilor publice, pentru achizițiile necesare programelor, proiectelor și acțiunilor culturale - introducerea de prevederi derogatorii de la principiile după care sunt finanțate programele culturale, față de activitatea curentă a instituției publice - clarificarea statutului de activitate independentă din punct de vedere fiscal, pentru persoanele care dobândesc venituri, altele decât salarii, din desfășurarea programelor, proiectelor și acțiunilor culturale

- stabilirea nivelului diurnei și a altor cheltuieli precum și acordarea acestora și pentru participanții la programe/proiecte/acțiuni culturale
- clarificarea definirii neretroactivității, pentru corelarea cu legislația generală.

Avantajele constau în aceea că măsura ar pune în acord reglementarea unor aspecte privind programele/proiecte/acțiunile culturale cu însăși natura acestor activități și ar face convenite distincții între regulile diferite de finanțare a programelor/ proiectelor/ acțiunilor culturale de cele de finanțare a administrării și funcționării instituțiilor publice.

Pe de o parte, măsura ar crea o firească stare de egalitate, din punctul de vedere al categoriilor de cheltuieli eligibile, între programele/proiectele/acțiunile culturale desfășurate din finanțări nerambursabile, pe de o parte, și cele desfășurate de instituțiile de cultură în cadrul activității lor curente. Astfel, formulările lipsite de echivoc ar consacra principiul clar că se pot angaja cheltuieli pentru oricare dintre categoriile menționate la art.4 alin.(1) din ordonanță, la care s-ar adăuga cheltuieli de protocol și reprezentare, într-un quantum raportat la salariul minim brut pe țară garantat în plată, astfel ca să nu fie necesare acte normative subsecvente de actualizare a acelei valori.

În acest scop, definirea participantului la programele/proiectele/acțiunile culturale e menită să lărgască sfera beneficiarilor acestor plăți sau a serviciilor de transport, cazare, masă/diurnă ce le sunt destinate, în acord cu practica internațională în domeniu și cu uzanțele actuale. Totodată, prin introducerea unui quantum maxim pentru cheltuieli de masă, măsura ar statua fără echivoc că legiuitorul permite opțiunea – diferită financiar – între acordarea fie a diurnei, fie a mesei.

În același spirit, clarificarea normei de la art. 31 ar permite aplicarea derogărilor de la principiile plăților în avans din sistemul bugetar, și pentru plățile aferente programele/proiectele/acțiunile culturale desfășurate de toate entitățile prevăzute la art. 29¹, care beneficiază de resurse financiare publice, altele decât finanțarea nerambursabilă.

De asemenea, prin instituirea măsurii s-ar evita pe viitor interpretări arbitrare cu privire la statutul fiscal al colaboratorilor, indiferent de raportul contractual în care se află cu entitatea organizatoare, statuând că activitățile aferente programelor/ proiectelor/ acțiunilor culturale sunt, în esența lor, activități ce nu pot fi apreciate ca dependente din punct de vedere fiscal.

Modificarea OG 21/2007 va clarifica și înregistrarea bugetară a cheltuielilor destinate achiziției de bunuri și servicii pentru proiectele culturale din unul și

	același articol bugetar, asimilându-le – pentru o abordare unitară – materialelor și serviciilor cu caracter funcțional, ceea ce ar flexibiliza planificarea și bugetarea proiectelor culturale din instituțiile publice Reformularea art. 12 alin. (1) din OG 21/2007 ar permite recurgerea la orice formă de contractare a persoanelor care să desfășoare activități în instituție, lăsându-se la alegerea instituției forma optimă de contractare, fără a se impune o „regulă” în favoarea contractelor individuale de muncă și nici o ierarhie din punctul de vedere al preferinței uneia sau alteia dintre categorii, care trebuie să aibă statut egal. De asemenea, eliminarea regulii absolvă instituția de obligația de a își reduce colaborările doar în scopul de a păstra o pondere suficient de mare a contractelor individuale de muncă pe perioada nedeterminată. Astfel, instituția poate dezvolta proiecte noi în regim de colaborare, festivaluri ș.a. Menționăm și că prevederea din legea specială anterioară, anume Legea nr. 504/2004 privind institutiile publice de spectacole si concerte, cuprindea anterior abrogării sale o enumerare egală a tuturor categoriilor de contracte – în art. 14 alin. (1) – fără exprimarea vreunei preferințe. Astfel, propunem revenirea la acel principiu. Prin introducerea art. 12 alin. (2) se consacră caracterul derogatoriu din punct de vedere fiscal al veniturilor colaboratorilor, statuându-se în mod inechivoc că activitățile aferente nu pot fi reconsiderate ca activități dependente. La art. 12, reformularea alin. (4) și introducerea alin. (4¹) și (4²) creează un instrument la îndemâna managementului, de a aproba sau nu colaborarea unui artist cu o terță instituție, decizii care trebuie luate cu celeritate și în manieră eficientă și neconsumatoare de resurse, statuând totodată asupra posibilității că o colaborare nu exclude păstrarea drepturilor salariale, atâta vreme cât acea colaborare nu afectează activitatea angajatorului, aspecte care trebuie analizate de instituția în cauză de la caz la caz. La art. 13 noile propuneri pentru alin. (1) și (5) creează o situație de egalitate între contractele individuale de muncă pe perioadă nedeterminată respectiv determinată, în conformitate cu celelalte acte normative care reglementează managementul instituțiilor publice de cultură, configurat pe programe și proiecte, permițând părților să modifice durata contractului de muncă, indiferent de momentul la care acesta a fost încheiat pe perioadă nedeterminată.
3. Alte informații	Intervenția legislativă de urgență are ca premise următoarele aspecte: -Având în vedere dificultățile cu care se confruntă operatorii culturali care desfășoară programe, proiecte și acțiuni culturale finanțate din fonduri publice, ca urmare a necorelării actelor normative cu aplicare generală în domeniul bugetar cu cele cu caracter special și cu principiile de organizare și desfășurare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale,

	-Având în vedere lipsa cadrului legal specific pentru situațiile în care programele, proiectele și acțiunile culturale reclamă recurgerea la instrumente care sunt impredictibile prin însăși natura domeniului, presupunând deopotrivă o maximă celeritate, și, în mod corespunzător, prerogative care să poată fi articulate în mod flexibil și în concordanță cu specificul activității culturale, -Totodată, observând că necorelările normative au adus atingere actului cultural pe plan național, fie prin blocaje instituționale, fie prin imposibilitatea desfășurării corespunzătoare a unor programe, proiecte și acțiuni culturale de anvergură națională ori în cadrul unor parteneriate culturale internaționale, fapt care, dacă ar rămâne necorectat, ar continua să producă pe termen mediu și lung prejudicii materiale și de imagine pentru România, -Având în vedere că lipsa explicitării unor situații de strictă aplicare domeniului cultural a condus la interpretări neunitare, străine de natura și de specificul domeniului cultural, generând înmulțirea situațiilor litigioase, -Văzând că subzistă în situația normativă actuală dispoziții care, fără o clarificare, obligă operatorii culturali la adoptarea unei conduite culpabile, indiferent de măsura pentru care optează, realitate a cărei existență nu poate continua, -Văzând că actele normative specifice datează de nouă, respectiv 18 ani, reglementările cuprinse în acestea nemafiind suficiente și adaptate pentru realitățile din domeniul cultural, -Constatându-se că păstrarea unor prevederi legale neclare și contradictorii în privința organizării și desfășurării programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, este de natură să reducă interesul și inițiativa operatorilor și a instituțiilor publice de cultură cu privire la dezvoltarea acestor programe, ceea ce generează scăderea ofertei culturale în ansamblul ei, -Ținând cont de faptul că, în lipsa acestor măsuri legislative luate în regim de urgență există pericolul păstrării blocajului la nivelul instituțiilor publice de cultură, a căror persistență afectează accesul la cultură, -Interesul general vizează asigurarea accesului la actul de cultură, drept consacrat de Constituție, nerespectarea lui impunând o abordare normativă care să ia în considerare principiile de organizare a activității culturale în congruență cu practica la nivel european.
--	--

Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ

1. Impactul macroeconomic	-
1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	
2. Impactul asupra mediului de afaceri	
2 ¹ . Impactul asupra sarcinilor administrative	
2 ² . Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	

3. Impactul social						
4. Impactul asupra mediului						
5. Alte informații	Nu au fost identificate.					
Secțiunea a 4-a Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)						
- mii lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2	3	4	5	6	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	Proiectul nu are impact financiar					
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						

(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri si servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor						
si/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații	Nu au fost identificate.					

Secțiunea a 5-a

Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:	
a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;	Nu este cazul
b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	
1 ¹ Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Nu este cazul.
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Nu este cazul.
3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.

4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul.
6. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Proiectul va fi trimis spre consultare structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Avizul Consiliului Legislativ. Avizul Consiliului Economic și Social

6. Alte informații	Nu au fost identificate.
--------------------	--------------------------

Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea si implementarea proiectului de act normativ

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Proiect elaborat cu respectarea prevederilor Legii nr.52/2003
--	---

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	-
--	---

3. Alte informații	Nu au fost identificate.
--------------------	--------------------------

Secțiunea a 8-a Măsurile de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competentelor instituțiilor existente	-
---	---

2. Alte informații	Nu au fost identificate.
--------------------	--------------------------

În considerarea celor evocate, supunem Guvernului spre adoptare, prezentul proiect de **ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul culturii.**

**CORINA ȘUTEU ,
MINISTRUL CULTURII**

AVIZĂM:

**VASILE DÎNCU,
VICEPRIM-MINISTRU, MINISTRUL DEZVOLTĂRII REGIONALE
ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE**

**ANCA DANA DRAGU,
MINISTRUL FINANȚELOR PUBLICE**

**DRAGOȘ NICOLAE PÎSLARU,
MINISTRUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE**

**RALUCA ALEXANDRA PRUNĂ,
MINISTRUL JUSTIȚIEI**